

ԽՕՍՔ

ԳԻՒՏ ԱՐՔԵՊՍ. ՆԱԳԳԱԾԵԱՆԻ՝
ԿԱՐԴԱՑՈՒԱԾ ՍՈՒՐԲ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԿՐՏԻԶ
ՄԱՅՐ ՏԱԺԱՐԻՆ ՄԷԶ
ԶՕՐԱՎԱՐ ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՕԶԱՆԵԱՆԻ ԱԺԻԿՆԻՆ
ԱՌՋԵԻ, ԱՆՈՐ ՀԱՅՐԵՆԻՔ ՓՈԽԱԴՐՈՒԹԵԱՆ
ԱՌԹԻԻ ԿԱՏԱՐՈՒԱԾ ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍՏԻ
ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆ ԸՆԹԱՑՔԻՆ
(Փարիզ, 15 փետրուար, 2000 թ.)

Սիրելի Զօրավար.

Քահանայք եւ ժողովուրդք վերստին Ձեր շուրջն են այստեղ, այն Մայր Տաճարին մէջ, ուր դէպի հայրենեաց երկիր, դէպի հայրենի հող՝ հայրենի տուն Ձեր ուղեորութեան ճամապարհին կանգ առիք ասկէ 72 տարիներ առաջ:

Այսօր Ձեր ուղեգնացութեան վերջին հանգրուանն է: Համայն ազգն Հայոց կ'ողջունէ Ձեզ Վարդանանց ճակատամարտի յիշատակով. զօրակամք եւ ժողովուրդք իրենց առաջնորդին շուրջ համախմբուած՝ հսկումով կ'աղօթեն հաղորդուելու եւ վերանորոգուելու իրենց Հերոսին շունչով՝ վասն հաւատոյ եւ վասն հայրենեաց:

Այս վերանորոգ ապրումով նորէն կը տեսնենք Ձեզ «իբրեւ արծիւ սաւառնում էք լեռ ու ժայռ, Թմրացնում էք երկինք, երկիր տենչալատ» եւ հաւատքով կ'աղօթէք՝ «Տէր, կեցո՛ր դու զՀայս եւ արա՛ զնոսա պայծառ, Զազգ մեր համայն փրկեա՛ր ի թշնամեաց» եւ վերջապէս կը հայցէք՝ «Զողորմութիւնդ վերին հաճեա՛ ձօնել նոցին»:

Հայրենասիրութեան բացարձակ հաւատքը եւ ազգին ու Եկեղեցւոյ ծառայութեան ուխտը որպէս «հաւատամք» մեր կեանքին, կը փոխանցէիք մեզի:

Սիրելի Զօրավար, «Ազգի՛ր ծառայ, բարի եւ հաւատարիմ, մո՛տ յուրախութիւն Տեառն քո», յարգանքով կը խոնարհիմք քու վաստակիդ առջեւ եւ կը հաւատփացնենք Քեզ, թէ «Հայոց կուսանք դափնեայ պսակ կը հիւսեն» եւ «Քեզ երանեն ամենայն ազիւնք»:

Սիրելի հարազատներ.

Վասն հայրենեաց եւ վասն հաւատոյ ծառայելու ասանդն է, որ կը ստանանք Զօրավարէն որպէս «ժառանգ». զայն ապրելով՝ յաւիտենական իր բնակարանին մէջ պարտիմք ուրախացնել զինք՝ անվերապահօրէն հետեւելով իրեն, որպէս զի օր մը պատմիչը չգոհանայ միայն արձանագրելէ «Յիշատակն արդարոց օրհնութեամբ եղիցի» ինքնագոհութեան խաբկանքը:

Սիրելի հայրենակիցներ,
 Եկեք ձայնակցինք Երջանկայիշատակ Եղիշէ Պատրիարքին, որ իրապէս
 ամենուս զգացումները կը բանաձեւէ, երբ կ'ըսէ.

«Էւ դեռ կ'ուզեմ՝
 Հազարաւոր հերոսներու
 Արիւնն արդար, իրրեւ մեղան,
 Գրելու երգն յիշատակին՝
 Մահուամբ մահը կոխողին,
 Սիրտը որուն՝
 Տրոփելէն դեռ չէ դադրած
 Կուրծքերուն տակ մեր բոլորին»:

Ու տակաւին՝

«Ալիքներուն մէջէն անոնց,
 Կրակ թելով կը սաւառնի,
 Մինչեւ այսօր,
 Գրոհներու խորհրդանիշ,
 Մեր դարերու անմահ ոգին,
 Հայելիին մէջ անցեալին՝
 Կ'արտացոլայ
 Բանակն ահա Աւարայրի,
 Զիւնն վրայ իր սպիտակ,
 Ու դաշտերը հայրենիքին,
 Տրոփելէն կը սարսռան
 Երկաթազէն ու կատաղի,
 Իջած ծունկի՝
 Խարոյկին շուրջ, որ կը վառի
 Զերթ Մորենին,
 Ոսկորներէն հերոսներուն
 Ու Սուրբերուն,
 Պաշտամունքի յաւերժական
 Հայրենիքին»:

Բարի ճանապարհ Բեզ, յալիպնան երախտաւոր, աննման Զօրավար:

